



Korfantów

KRONIKA MIASTA

1 p. XIX w.

1807

11 września, podczas wojen napoleońskich, na skutek nieuwagi przebywającego w mieście patrolu bawarskiego wybuchł pożar, który objął prawie wszystkie zabudowania w Ryнку, przy ulicy Prudnickiej (dawniej Garncarska) i Wyzwolenia (dawniej Zamkowa). Spłonęła także dworska ovczarnia. W sumie, na 108 istniejących budynków spłonęło 56. Miastu przyszedł wówczas z pomocą Fryderyk Wilhelm III, darując sumę 16 tysięcy reńskich talarów na odbudowę.

1809

Johann Goldschmidt został burmistrzem Korfantowa.

1818

Proboszczem parafii Korfantów został ks. Wawrzyniec Smolnicki. Oprócz piastowanego stanowiska proboszcza parafii, duchowny pełnił również funkcję dziekana dekanatu niemodlińskiego i od 1845 r. powiatowego inspektora oświaty w Niemodlinie.

1819

3 maja wybuchł pożar, podczas którego spaliło się 40 domów. Korfantów liczył wówczas 912 mieszkańców.

1825

Burmistrzem Korfantowa został Johann Hildebrandt.

1828

H. Ermisch - kolejnym burmistrzem Korfantowa.

1842

W mieście wybudowano kościół ewangelicki. Dominował nad Placem Myńskim (obecnie Plac Wolności). Był niewielki, zbudowany na planie prostokąta, na osi wschód – zachód. Korpus nawowy z jednej strony zamykała absyda prezbiterium, z drugiej, od zachodu jednowieżowa fasada z wejściem głównym. W pobliżu kościoła znajdował się budynek parafialny oraz szkoła. Miasto osiągnęło pułap 1023 mieszkańców.

1844

W okolicy Korfantowa przybyli osadnicy protestanccy pochodzący głównie z powiatu prudnickiego i z Austrii. Założyli oni wies Hillersdorf (obecnie Wielkie Łąki). Do ewangelickiej parafii Korfantów należało 21 wsi z powiatu niemodlińskiego i 10 z prudnickiego. W połowie XIX w. w Korfantowie mieszkało 140 ewangelików, w Wielkich Łąkach – 153, w Ulianówce – 8 oraz w Rączce – 7.

1848

24 lipca „czerwony kur” zabrał 29 domów, 55 rodzin pozostało bez dachu nad głową.

1855

Wybuchła epidemia cholery, która pochłonęła 54 ofiary z Włostowej i wsi Friedland. W tych trudnych czasach bohaterem okazał się proboszcz korfantowskiej parafii ks. Wawrzyniec Smolnicki, który widząc spustoszenie jakie czyni epidemia zainicjował błagalną procesję ulicami miasta. Ciało ofiar epidemii spoczyło na starym cmentarzu w Korfantowie (obecnie teren Komisariatu Policji w Korfantowie przy ul. Powstańców Śląskich) oraz w mogilniku cholerycznym pomiędzy Kuźnicą Lipową i Włostową. Liczba mieszkańców Korfantowa wynosiła wówczas 1185.

1856

Po raz pierwszy odprawiono mszę ślubowaną mieszkańcom Korfantowa, na pamiątkę „błagalnej procesji” z czasów epidemii

1858

Oddano do użytku szosę z Niemodlina do Korfantowa. Wkrótce również została wybudowana droga do Nysy. W mieście mieszkały wtedy 1333 osoby (w tym 70 Żydów z własną synagogą). Do organizacji cechowych należało tu 150 rzemieślników. Korfantów mógł się poszczycić m.in.: gorzelnią, browarem, młynem wodnym, 2 hotelami, 5 gospodami, restauracją, fabryką obuwia, cegielnią, tartakiem parowym.

ZNAKI TERYTORIALNE WSI GMINY KORFANTÓW XIX w.

Ligota

Piechocice

Piechocice

Puszczyzna

Ulianówka

Rączka

Rączka

Rączka